

Publicerad 2010-10-12 07:35 av L Patrik W Johansson

nyöversättning 2010 (i tidigare översättningar kallad "En Förlorad Värld" från originalet Paradise Lost 1667) Illustrationer av Gustave Dore

Förlorat Paradis: BOK III:IV (J.Milton)

~*~

Honom Gud beskådade från sin höga utsikt,
Vari fordom, nuet, och framtid han beskådar,
Sålunda till sin enfödde Son förutseende talte.

Min enfödde Son, ser du då vilken vrede [80]
Som vår motståndare anfäktar, vilken inga gränser
Föreskr'vna, inga av Helvetets galler, ej heller alla kedjor
Hopade över honom där, ej heller ens Avgrundens huvuddelar
Vida skymmande kan hålla; så benägen tyckes han vara
Till förtvivlad hämnd, som uppå hans eget [85]
Rebelliska huvud skall lända. Och nu
Genom alla hinder bröt sig fri och tar sig fram uppå vingar
Icke fjärran från Him'len, uti ljusets Områden,
Rakt mot den nyligen skapade Världen,
Och Människan däruti placer'd, i syfte att proba [90]
Om denne medelst våld han kan förgöra, eller värre,
Genom sin falskhets svek fördärva; och skall så fördärva
Ty människan skall lyss' till hans lismande lögner,
Och med lätthet överträda denna enda Befallning,
Den enda förbindelsen för dennes åtlydnad: Så skall han falla, [95]
Han och hans trolösa Avkomma: vems är då felet?
Vems om ej hans eget? otacksamme, han hade av mig
Allt han kunde vilja; Jag gjorde honom rättrådig och ärlig,
Tillräckligt för att stå sig, ehuru fri att falla.

John Milton 1667

LPWJ svensk version 12/10/10

En länk för de som var med då, också (eller kanske framförallt) för de som inte var det

Förlorat

Paradis: Bok I - III (J.Milton)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren L Patrik W Johansson med Poeter.se id #26710 innehar upphovsrätten